

Ми живемо десь поряд

Оксана Радушинська

Ми живемо десь поряд,
десь поряд — рукою подати.
На однім континенті,
між сотень одних бездоріжжъ,
Прокидаємось разом
і разом лягаємо спати,
Бачим зорі одні.
Тільки зорі віками — все ті ж...

Ми живемо десь поряд.
Вже, певно, й думки зустрічались.
Відлітали лелеки
й між нами їх клекіт утих,
А від мене вітри
на дороги твої повертались,
Тільки вічні вітри.
Стільки образів в пам'яті в них.

Ми живем так близенько,
ну, просто — рукою подати:
Дві стежини, місток
та ще кілька десятків доріг...
І здається підчас:
можна просто тебе погукати.
Але вечір — глухий.
Передати нічого не зміг.